

Be penki? pasaulio pradžia

Marius Povilas Elijas Martynenko

[Download now](#)

[Read Online](#) ➔

Be penki? pasaulio pradžia

Marius Povilas Elijas Martynenko

Be penki? pasaulio pradžia Marius Povilas Elijas Martynenko

M. P. E. Martynenko: studijavo filosofij?, vertim? (i? angl? ir ital? kalb?). Nerado sau vietos universitete. Metus gyveno su vienuoliais. Trylika kart? atsibudo reanimacijoje po hipoglikemini? ir hiperglikemini? kom?. Syk? i?stiktas komos i?buvo kelias paras. Galb?t netgi bendravo su transcendentalais, bet u? tas istorijas jis dabar jau pra?o pinig? arba cigare?i?.

Dirbo vert?ju, redaktoriumi, tekst? ?garsintoju, vegani?ko ?okolado pardav?ju, ?viesolaidini? kabeli? testuotoju, padav?ju, barmenu, subtitruotoju, lai?kane?iu, naktiniu portj? vie?butyje. 2017 m. prad?jo studijuoti vaidyb?.

„Be penki? pasaulio pradžia“ vis? pirma yra atviras pokalbis. Asmeni?kas. ?vairiaspalv? patirtis ir asmenin?s dramos virsta tekstais. ?iauriais, tragikomi?kais, sarkasti?kais, priver?ian?iais atsiverti ne tik autori?, bet ir skaitytoj?. Tai – pa?eid?iamumo, suart?jimo malonumas, kur? ?ie tekstai ir su?adina.

Be penki? pasaulio pradžia Details

Date : Published January 2018 by Tyto alba

ISBN :

Author : Marius Povilas Elijas Martynenko

Format : Paperback 224 pages

Genre :

 [Download Be penki? pasaulio pradžia ...pdf](#)

 [Read Online Be penki? pasaulio pradžia ...pdf](#)

Download and Read Free Online Be penki? pasaulio pradžia Marius Povilas Elijas Martynenko

From Reader Review Be penki? pasaulio pradžia for online ebook

Lina Burdenkova says

4,5 žvaigždutės. Autorius tikras žodžių burtininkas: sužavėjo, užkerėjo, sugraudino, paguodė, supykdo ir sukliudo dar krūvę kitokių emocijų ir reakcijų. Skaičiau šią knygą lėtai (kas man nelabai būdinga), po skyrių kasdien gerdama kavą, kol dar visi namai miega. Ir man tai buvo teisingiausias būdas išjausti visą tekstą - pabaigoje draugų paprašė paskolinti knygą, tai paskutinius keturis skyrius perskaičiau iškart - buvo kažkaip per daug ir per intensyvu.

Ne penkios žvaigždutės todėl, kad man daugoka keiksmožodžių (negaliu pati patikėti, kad taip rašau ir vertinu, matyt senstu). Ne, gyvenime man keiksmožodžiai netrukdo, pati nevengiu kokį riebesnį drėbteltį. Bet galvoju, kad autorius toks talentingas, kad galėtų tų pačių emocijų perteikti subtiliau - tai mažiau kai kuriuose skyriuose.

Bus smagu stebėti kaip rašytojas keisis laikui bėgant.

Barbora Kavaliauskaite says

Gal kažkada bandysiu dar kartą, kai būsiu autoriaus amžius, gal tada man visa tai atrodys verta literatūros vardo. Kol kas tik gaila

Ringa Sruogienė says

MPE turi supergalių džiuginti. Ir juokindamas, ir liūdindamas daro tai iki ašarų. "Labai retai atsiranda žmogus, kuris pasako žodžius, sukeliančius tarimą, kad jis ar ji galėtų būti nuostabus kartinio personažas." Tai yra tinka pačiam autoriui, jis unikalus. Kai 222 radau savo maldą, tai galutinai man pramušė penkias skyles uždangoje.

Dovilė says

Tekstuose daug nesvetimų minčių ir idėjų, tad džiaugiuosi, jog būtent dabar ji pateko į mano rankas. Gražus knygos apipavidalinimas. Tik tikėjaisi rasti daugiau dar nematytų tekstų, nes daug kas jau skaityta autoriaus tinklaraštyje buvo.

Ugnė says

Būna, kad gyvenime ieškai kažko ypatinga. O būna, kad kažkas ypatinga suranda tave.

Neringa says

Sveikintina, kai atsiranda asmenybė, kurianči savo fenomeną, ir tų, kurie juo tiki.

Bet knyga (jau be asmenybės garsinimo) - smarkiai pervertinta. Žadamo teksto malonumo neatlaiko raiška ir idėjinis pateikimas. Apie tai recenzijoje: Be penki? literatūra.

Eglė Pikalavičiūtė says

Pažįstu labai daug žmonių, kuriems toks rašymo stilius nepriimtinas ar kuriems šita knyga pasirodytų neverta laiko, tačiau man ji patiko. Kai kuriose vietose ji priverst mane nusijuokti, o kai kuriose surimtinti ir tiesiog permąstyti savo gyvenimą. Tai knyga apie gyvenimą ir tai, koks kartais jis gali būti sumautas. Bent jau aš taip supratau šios knygos mintį. Man patiko ją skaityti, ne be reikalo ji papildys mano knygų lentyną, kadangi jau tada, kai perskaičiau nugarėlės aprašą, supratau, kad ta knyga yra mano. Juk žinot, kaip būna? Paimi knygą, paskaitai ir atrodo, kad pirmasis sakinytis yra skirtas būtent tau. Man taip atsitiko su šita knyga.

Giedrius Alasevičius says

1993-aisiais metais Draugystės parke 25 metų bičas mokino 4-metį gaudyti drugelius. Mokino todėl, kad šitam 4 metį senumo beveik-žmogui reikėjo kažkokios veiklos, kuri jį užimtų. Mėsliai ir tyliai stebėjus kartą pademonstruoti procesą, vaikas akimirksniu suskubo jį atkartoti. Drąsiais pirmais žingsniais jis mėgė skanuoti parko žolę. Kokie durni yra maži vaikai.

Tuo pačiu metu, tame pačiame mieste, antrąsiame klube (tarytum 93-aisiais buvo ir kitoki? Kaune (tarytum 2018-aisiais būtų kitoki?)) pripisęs marozas, kuris gyvenime nėra sužavėjus jokios mergos, po 9 alaus eina demonstruoti savo vyriškumo laipsnio kolegoms rodydamas, kaip reikia kabinti vietines vietas. Filtruodamas tas, kurios turi teisingą kiekį špakliaus ir teisingos formos subines, jausdamas neišvengiamai atstūmimo baimę ir suprasdamas, kad kiekviena uždelsta sekundė veikia jo poziciją vierchatros hierarchijoje, jis prieina prie blondinės priešingame klubo gale ir su desperacija klausia "tai k? š? vakar, gražuole?" Jis dar nežino, kad tuoj pasišvęs nachui. Tik todėl, kad ji pirma pasišvęs nachui. Mergos gelia. Bet gal ir gerai-kokie durni yra marozai.

Vaikas, tuo tarpu, savo mažybišiais delnais s?kmingai pagauna savo pirmąjį drugelį. Drugelis d?zgia ir daužos savo naujajam kalbėjime, kaip širdies ritmas daužosi širdies kamerose. Daužosi ir vaiko širdis, nes tai bene pirmas kartas, kai jis laukia pripažinimo iš savo tėvo. Jau tuoj jis bus priimtas? Spartai kaip lygiateisis pilietis, nors, atrodytų, dar vakar myžo? savo kelnes. Priėjus atsargiai skleidžia savo?erubiniškus delnus, kad drugelis pernelyg greitai nenuskristų - juk reikia?rodymų, kad sugebėjau. Juk tai pirmas kartas. Ir man pavyko, tačiau tėvas man sako:

- durniau, blet, mesk greitai, taigi?ia kaman?.

Žiūrėjau ir galvojau.

Drugelio pagauti nepavyko dar 14 metų. Paradoksalu, nes visus 14 metų girdėjau draugišką pavydą, jog man viskas iškart pavyksta.

Tada, vieną naktį, pabėgau iš namų. Ir pagavau drugelį.

Kamanės negelia. Mergos negelia.

T?vai gelia.

?ia ne iš knygos, ?ia maždaug dviej? minu?i? mano rašliava ekspromtu. Visa šita knyga - kaip ši rašliava. Su didele pretenzija ir kaltinimu gyvenimui, ta?iau nelabai t? pretenzij? išpildanti. Emocini? apeliacij? daug - praktiškai visa knyga vien tik tai ir t?ra, matyt gyvenime patyr? daug skausmo (ar bent norintys save ?sivaizduot labai empatiškais) atras kažkok? s?ly?io tašk?. Apart to - tai daugiau žodži? žaismas.

Apskritai man sunku empatizuotis su autoriaus kartai taip madingu bruožu vertinti dalykus vien tik už dr?s? prabilti, šokiruoti, vertinti žmones vien tik už deklaruot? skausm?, absoliu?iai nuvertinant bet koki? aplinkybi? ir turinio svarb?, tod?l susilaiky?iau nuo platesni? šito aspekto vertinim?, nes jie patys atskiros knygos verti. Tai aš labai tikiuosi, kad gal ?ia ir tas esminis kartos l?žis yra, kuris man kiša koj? suprasti, kame ?ia šitos knygos vert? kokia tai.

Kai kurie dalykai, tiesa, truput?l? g?sdina. Pavyzdžiui, autorius sudaro labai gyvo ir šilto žmogaus ?vaizd?, kai kalba apie abstrak?ius dalykus, ta?iau visi pavyzdžiai rodantys jo bendravim? su jam pa?iam svarbiais žmon?mis - yra absoliu?iai vartotojiško pob?džio. ?ia, manau, slypi didžioji autoriaus asmenin? tragedija - romantizuoti tai, ko n?ra, nuvertinti ir šaržuoti tai, kas yra - taip pa?iam save ?stumiant ? tragiško žmogaus gyvenim?. Meluo?iau, jei saky?iau, kad pats sentimentas yra svetimas, ta?iau šitas emocinis kr?vis atrodo, švelniai tariant, nesveikas. Ir tai panašiau ? autoriaus architekt?r?, nei gyvenimo, kur? jis gyvena.

Dar papras?iau tariant, atrodo, kad visos knygos esm? - tai autoriaus išpažintis, kad jis ken?ia d?l netobulo pasaulio, ta?iau ken?ia ir d?l to, kad pats aktyviai prisideda prie jo netobulumo, ir tuo pa?iu pats romantizuoja savo negeb?jim? nieko padaryti, ir viso to sukeliama skausm?, tod?l s?di užburtam rate.

Gal groteskiškiausiai atrodo tie min?i? pasažai, kurie apeliuoja ? t?kstan?ius met? skirting? civilizacij? raidos karikat?rizavim? - nesu skait?s knygos su didesne pretenzija. Taigi jei paži?r?si ? tai, kaip autoriaus savijaut? - gali nebent užjaust. Bet jei paži?r?si ? tai, kaip ? pat? autoriaus santyk? su žiniomis ? kurias referuojama - tai viso labo atrodo kaip brandos stoka. Tre?ias vertinimas, kur? b?t? galima ?žvelgti - kad tai pagalbos šauksmas.

?tariu, kad dauguma žmoni?, kurie skaitys, b?tent ir atras vien? iš šit? variant?, ir tai iš esm?s nulems vis? knygos vertinim?. Tai ir kiek apskritai žmon?s link? skaityti.

Manau autorius turi didel? potencial? tapti puikiu rašytoju, jei neapleis šito amato, ta?iau turinio knygų labai maža, dalis jo, akivaizdu, ne paties autoriaus ir apskritai populiarum? grei?iausiai lemia "shock value" - tikrai ne turinys.

Rimant? says

"Aš prisimenu, kad
dabar
yra metas
gaminti prisiminimus"

Marius Povilas Elisas Martynenko

GERIAUSIA IŠ ŠIEMET SKAITYT? KNYG?

Labai apsidžiaugiau, kai sužinojau, jog bus išleista šio nuostabaus k?r?jo knyga. Kelet? tekst? jau teko skaityti anks?iau M.P.E Martynenko blog'e "Praeis", gird?ti iš jo slemuose (B?t? super, jei ši knyga b?t? dar ir audio).

Atvirai, nuoširdžiai, stebinan?iai, nepaisant joki? tabu parašyti original?s pasakojimai . TIKRI PASAKOJIMAI. Skaitant net nekyla abejoni? išsakomais dalykais, pateikiamais net keis?iausiais faktais ir statistikomis.

Manau, pasaulyje yra labai mažai knyg?, kuriomis tik?tum. M.E.P. Martynenko "Be penki? pasaulio pradžia" yra b?tent tokia.

Be abejoni?:
5/5

Jurga says

Radvilavi?i?t? knyg? mug?j sak?, kad yra du rašytoj? tipai - nuo dievo ir nuo intelekto. Martynenko, sak? ji, yra rašytojas nuo dievo. Ir ji nemelavo. Ir tai yra geriausia, k? aš skai?iau šiemet.

Tomas Ramanauskas says

Rašymas yra ?kyrus niežulys, kuriam užpuolus imi jaustis bej?gis - ranka pati juda link lapo, klaviat?ros, išmaniojo. Sunku susitur?ti. Skaitydamas MPE, galvojau apie tai, kad jis turb?t prival?jo išrašyti savo pirm?j? 20-kažkiek met? sankaupas ir patirtis, nesvarbu, k? bepatarin?t? redaktorius.

Vedžiojamas po Martynenko tekstus mintyjau, kad jo stipriausi leidiniai priešaky. Šioji - perspektyvus, netolygus ankstyvasis best-of, šokin?jantis tarp genitalij? ir prasmi?, stand-up? medžiagos ir išgyvent? tragedij?, dvicen?i? post? ir bandym? susigaudyti, susid?rus su tonas sverian?iu gyvenimo chaosu.

Puikiai suvokiu, kad "Be penki?...." pirmiausiai suras jaunus skaitytojus, man tik atrodo, kad antroji slammerio knyga bus svarbesnis jo ketinim? ?rodymas.

Caro the Helmet Lady says

Vis? pirma norisi pasveikinti M.P.E. Martynenko mam? bei palink?ti jai stipryb?s. Kaip supratau, jai jos daug prireik? gyvenime ir manau, kad prireiks dar.

Buvo ir juokinga, ir graudu. Ir viena ir kita netik??iausiose vietose. Užkabino. Sujauk?. Prilipo. Man imponuoja autorius atvirumas, man?s nešokiruoja vulgarumas, mane žavi jo gilinimasis ? iš paži?ros paprastus dalykus ir ? dalykus, kurie gali pasirodyti ne jo protui. Viskas yra jo protui. Mane žavi jo protas. Sako, kai gimsta genijai, dievulis juos pabu?iuoja ? kakt?. Man atrodo, kad M.P.E. dievulis pabu?iavo per kelias vietas, o per kakt? nesmarkiai, bet pliaukštel?jo. ?ia toks dievo eksperimentas. Labai noriu j? steb?ti.

Aurelija says

Hmm. Ne?tik?tinas, vietomis netgi atstumiantis ir sukre?iantis, bet nepaleidžiantis atvirumas. Vienam skyriuj, pastraipoj, sakiny juokiesi, kitame - pagauni save giliai paliest? ar sujaudint? svetimo išgyvenim? ir min?i?, taip taikliai, skaudžiai, bet taip paprastai sud?t? ? žodžius. Tragikomiškas tripas.

Lina Ožeraityt? says

Viena mano draugi? paraš?, kad ? knygyn? atvež? ne?tik?tinai bjauri? knyg?. Kai stov?jau prie kasos suspaudusi bankin? kortel?, man?s paklaus?, ar tikrai noriu t? bjaurast? pirkti.

Taip, blet, noriu.

Nes M.P.E. Martynenko - savo kartos pranašas. Jo leksika - stipri, durianti ? paširdžius ir daužanti dantis. Visgi po visais keiksmažodžiais, burnojimais ir seksualin?mis potekst?mis slypi kur kas daugiau.

Martynenko atskleidžia vis? m?s? tamsumas. Nat?ralu, kad ne visi gali ir nori su jomis susidurti. Kelio atgal n?ra. N?ra iš?jimo.

Kai pirm? kart? išgirdau Mari? skaitant?, supratau, kad jis pasieks daug. Nor?jau, kad jis daug pasiekt?.

Tikiu, kad ši knyga, pirmoji, tik pradžia.

Monika Pataši?t? says

"Mano endokrinologas klausia, k? dary?iau sužinoj?s, kad gyvensiu pusmet?. Aš reaguo?iau ? tai kaip ? visus kitus terminus ir deadlainus - penkis mėnesius ži?r?iau katinuk? vaizdelius per "Youtube", o at?jus šešt?jam prad?iau panikuoti."

"Kiekvienas lavonas ant Everesto kalno veikiausiai kažkada buvo labai motyvuotas žmogus."
